

Inauguracja 1977/78

Specjalny charakter nadała Inauguracji tego roku okoliczność, że odbywała się ona w ramach obchodu w diecezji 10-lecia peregrynacji obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej. Stąd na uroczystych zaproszeniach na nią umieszczono motto z Łk 2,19. Do tej rocznicy nawiązał też ksiądz biskup Ordynariusz dr Herbert Bednorz w swojej homilii wygłoszonej w czasie Mszy świętej koncelebrewanej z Rektorem, z przełożonymi oraz z profesorami Wyższego Śląskiego Seminarium Duchownego. Od alumnów wymagał w niej poważnego stosunku do swojego powołania. Nie da się ono pogodzić z chęcią utrzymania dawnych związków ze światem.

Druga część uroczystości inauguracyjnej odbyła się w auli seminaryjnej. Złożyło się na nią przemówienie Księdza Biskupa, odczytanie pisma Świętej Kongregacji dla Wychowania Katolickiego (Prot. Nr 715/77) z dnia 23 sierpnia 1977 r., skierowanego do Księdza Biskupa Ordynariusza, oraz wykład inauguracyjny ks. dra Jana Sklorza na temat *Ksiądz Rudolf Tomanek jako prekursor przepowiadania homilijnego w polskim kaznodziejstwie okresu międzywojennego*.

Aktem immatrykulacji włączył Ksiądz Biskup 57 nowych alumnów w poczet kleryków Wyższego Śląskiego Seminarium Duchownego, studiujących filozofię i teologię chrześcijańską w prastarej stolicy dawnej Polski. W sumie liczba alumnów seminarium diecezji katowickiej wzrosła o trzydziestu, gdyż pod datą 1 października 1976 r. liczba ich wynosiła 251 a tegoż dnia 1977 r. — 281.

W czasie uroczystości inauguracyjnej w auli wykonano tradycyjne śpiewy łacińskie: *Gaude, Mater* (chór) oraz *Gaudeamus igitur* (wszyscy).

Po wspólnym obiedzie trzecia i ostatnia część uroczystości miała miejsce w sali profesorskiej. W ścisłym gronie wszystkich profesorów Ksiądz Biskup przedstawił postać wielkiego biskupa społecznika, Wilhelma Emanuela Kettelera z Moguncji. W roku 1977 przypada bowiem setna rocznica jego śmierci. Jak wówczas, tak i dzisiaj nie wolno nam zrezygnować ze społecznych konsekwencji Ewangelii. Kwestia społeczna posiada doniosłe znaczenie zwłaszcza na robotniczym Śląsku, stąd musi być uwzględniana w należyтым wymiarze w formacji kapłanów, którzy mają pracować wśród ludu śląskiego.

Następnie rektor, ks. dr Stanisław Szymecki, podał wytyczne do pracy wychowawczo-dydaktycznej w roku 1977/78, a wicerektor, ks. dr Stanisław Pisarek, przedłożył członkom Rady Profesorskiej sprawozdanie z działalności dydaktycznej za rok 1976/77. Na uwagę zasługuje informacja, że w roku sprawozdawczym dla biblioteki Wyższego Śląskiego Seminarium Duchownego w Krakowie zakupiono 966 tytułów; z darów otrzymała biblioteka 275 pozycji, w tym z darów zagranicznych 119, co stanowi łącznie 1241 tytułów.

W dyskusji paru profesorów w nawiązaniu do wytycznych podanych przez księdza rektora Szymeckiego wypowiedziało się na temat dopuszczania alumnów do święceń kapłańskich. Ustalono, że odnośne decyzje w tej trudnej sprawie winny zapadać na pierwszych dwóch latach studiów. Wicerektor, ks. dr Stefan Cichy, w swoim wystąpieniu zreferował opinie byłych przełożonych WŚISD w tym względzie.

Uroczystość Inauguracji odbyła się w tym roku już nie po raz pierwszy w wolny od wykładów czwartek, dnia 13 października, a więc prawie dwa tygodnie po rozpoczęciu wykładów dla lat II do VII, a po sześciu tygodniach zajęć dla I roku, który zjechał do Seminarium na kurs wstępny już dnia 5 września. (St. P.)

Święta Kongregacja
dla Wychowania Katolickiego
Prot. Nr 715/77

Rzym, dnia 23 sierpnia 1977 r.

Najprzewielebniejszy Księżu Biskupie, chętnie przyjęliśmy i uważnie przeczytaliśmy tę część relacji za okres pięcioletni o Twojej Diecezji — przekazanej nam przez Świętą Kongregację dla Biskupów — która dotyczy powołań duchownych oraz Twojego Wyższego Seminarium; stąd też spieszymy, by złożyć Ci podziękowania za otrzymane wiadomości.

Przed wszystkim możemy odnotować troskliwe starania oraz niestrudzoną gorliwość, z którymi się w Twojej Diecezji pracuje, celem wspierania powołań kapłańskich i zakonnych. Jak nam bowiem donosisz: „Oprócz szczególnej akcji powołań, wszystkie prace duszpasterskie i te dotyczące małych dzieci i młodzieży, jak i dorosłych, małżonków oraz rodzin, mają za cel budzenie powołań”. Mając zatem przed oczami wszystkie Wasze przedsięwzięcia, życzymy z serca, aby także w przyszłości wzrastała liczba alumnów poświęcających się Bogu, którzy by wszystkimi siłami starali się o to, by być prawdziwie płonącymi pochodniami, z których spływa światło wszelkich cnót na lud chrześcijański.

Mając zaś na uwadze to, co nam donosisz o Twoim Wyższym Seminarium, gratulujemy Ci, że Twoi kandydaci do kapłaństwa otrzymują w seminarium odpowiednią formację duchową, dyscyplinarną, naukową oraz pastoralną, tak by byli jak najlepiej przygotowani do wypełnienia obowiązków kapłańskich, jak tego wymagają dzisiejsze, nierzadko trudne warunki służby duszpasterskiej. Dlatego wyrażamy wielką pochwałę dla podziwu godnej gorliwości Przełożonych, dla nauki oraz gorliwości dydaktycznej Profesorów, dla gotowości i dobrej woli Alumnów: to wszystko daje nam pewność, że Twoje Seminarium przynosi Tobie radość a Kościołowi pożytek.

Nie mamy co do tego najmniejszej wątpliwości, iż najlaskawszy Pan, Dawca wszystkich dóbr, raczy zawsze czynić owocną Waszą radosną gorliwość, tak aby Twoja Diecezja cieszyła się odpowiednią liczbą kapłanów, którzy by ząpobiegliwie pracowali dla dobra dusz, powierzonych Twojej pieczy.

Aby się to szczęśliwie spełniło, dołączamy nasze modlitwy do Twoich modlitw do Pana, wzywając z serca błogosławieństwa niebios.

Tymczasem, z należnym poważaniem, życzę wszelkiej pomyślności i pozostaję

Ekscelencji Twojej Najczcigodniejszej
najoddańszy w Chrystusie Jezusie

Mons. Francesco Marchisano,
Subsecretarius

Wykaz prac dyplomowych za rok 1976/77:

Ks. Jan Drob, *Dzieje najstarszej osady, kościoła i parafii św. Klemensa w Łędzinach do roku 1769*; ks. Tadeusz Benedykt Fyrla, *Problem śmierci w Listach św. Pawła*; ks. Eugeniusz Bienek, *Czas wolny jako problem moralny w świetle dokumentów I Synodu Diecezji Katowickiej*; ks. Tadeusz Czakański, *Biblia w twórczości naukowej Johna L. McKenzie*; ks. Jan Górski, *Powstanie i początki parafii Rybna (1885—1909)*; ks. Karol Matera, *Rady Kapłańskie w Metropolii Krakowskiej*; ks. Antoni Sapota, *Towarzystwa Katolickich Robotników w Rudzie*; ks. Marek Dydo, *Ewangelia jako przedmiot krytycznego studium Lwa Tołstoja*; ks. Jerzy Kordula, *Rozwój i kształtowanie się parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa w Boguszowicach w latach 1925—1975*; ks. Marian Krzyżowski, *Parafia św. Marii Magdaleny w Tychach w latach 1922—1972*; ks. Stanisław Noga, *Postawy religijne i moralne młodzieży w wieku 17—18 lat uczęszczającej na katechizację w parafii Wniebowzięcia NMP w Chorzowie w roku katechetycznym 1972/73*; ks. Jacek Wojciech, *„Znaki czasu” w świetle nauki Soboru Watykańskiego II*.

*

Ks. Damian Zimoń, *Uczestnictwo wiernych we Mszy świętej na ziemiach polskich w XIX wieku w świetle modlitewników i podręczników liturgicznych. Studium historyczno-liturgiczne*. Praca doktorska napisana pod kierunkiem ks. doc. dr hab. Wacława Schenka, Kraków 1976, ss. XLIX+185 (St. P.).

Symposium Maryjne w Wyższym Śląskim Seminarium Duchownym w Krakowie

W dniach 23 i 24 września 1977 r. odbyło się w Wyższym Śląskim Seminarium Duchownym w Krakowie Symposium, do urządzenia którego bezpośrednio okazji dostarczyła dziesiąta rocznica peregrynacji obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej po obszarze diecezji katowickiej. Ta okoliczność stanowi historyczne uzasadnienie do ogłoszenia roku 1977 Rokiem Maryjnym w diecezji katowickiej. Ślad łask Bożych otrzymanych przez diecezjan w związku z peregrynacją był zbyt wyraźny, by można było przemilczeć dziesiątą rocznicę tych mocnych przeżyć; w głębi dusz drzemie także nadzieja i ukryte pragnienie, by Bóg zechciał przez swoją Matkę powtórzyć ten deszcz łask spadający z nieba na śląską ziemię w owym pamiętnym roku przed dziesięciu laty.

W ramach wykładów wygłoszonych na Symposium znalazły się dwa tematy merytoryczne, w których, w oparciu o najnowsze dokumenty Kościoła powszechnego i lokalnego, usiłowano ukazać najbardziej aktualne aspekty mariologii współczesnej. Uczynił to ks. doc. dr hab. Romuald Rak w swoim referacie *Maryja w liturgii* oraz ks. prałat Franciszek Grudniok, który mówił o *Kapłańskiej duchowości maryjnej*. Dwa z kolei referaty posiadały w przeważającej mierze charakter historyczny — ks. biskupa Ordynariusza dra Herberta Bednorza (*Kult Matki Boskiej Piekarskiej, rola Piekar w diecezji katowickiej*) oraz przeora Jasnej Góry, dra Kazimierza Szafrąncza (*600-letnia obecność cudownego obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej w Polsce*). Obaj Czcigodni Referenci wydobyli jednakże z przedstawionej historii dla alumnów i kapłanów wnioski pedagogiczne i pastoralne, które winny inspirować pracę w seminarium oraz w diecezji w chwili obecnej.

Metody pracy maryjnej nad sobą oraz nad drugimi w parafii uczyły dalsze imprezy urządzone w ramach odbytego Sympozjum: Maryjne nabożeństwo ludowe przeprowadzone w kaplicy przez doświadczonego twórcę sanktuarium Matki Boskiej Fatimskiej w Turzy Śląskiej, ks. proboszcza Ewalda Kasperczyka; praktyczny wykład ks. proboszcza Franciszka Mokrosa z Radlina na temat *Grupa maryjna w parafii* oraz wieczór maryjny przygotowany przez samych alumnów. Prezentacją pewnej formy aktywności maryjnej w parafii był także występ grupy młodzieżowej z Chorzowa. Złożyły się nań muzyka, śpiew i recytacja, które łącznie wywołały głębokie wzruszenie i przeżycie czci do Matki Bożej, Maryi. Całość wykładów Sympozjum podsumował w kaplicy ks. rektor, dr Stanisław Szymecki, nadając swemu wystąpieniu charakter konferencji programowej. Tym sposobem zainicjował Rok Maryjny w Seminarium, w którym na pierwszym miejscu chodzić będzie o przyswojenie sobie na wzór Maryi postawy refleksji, ciszy i kontemplacji.

Teksty wygłoszonych referatów i wykładów będą w całości dostępne w klerycznym czasopiśmie „Initium”. (St. P.).